

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**P. Virgilii Maronis Aliorvmqve Poetarvm Opvscvla, Sive
Lvsvs**

Vergilius Maro, Publius

Antverpiae, 1566

Caelii Firminiani Simphosii De Fortvna.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69268](#)

In puerum formosum.

Dum dubitat Natura marem faceret ne puellam,
Factus es o pulcer pane puella puer.

Incerti auctoris.

5 Tarpeo quondam consedit culmine cornix:
Est bene, non potuit dicere: dixit, erit.

Incerti auctoris.

Littera rem gestam loquitur, res ipsa medullam
Verbi, quam viuax mens videt, intus habet.

10 Mors trium, incerti auctoris.

Sus, iuuenis, serpens, casum venere sub unum:
Sus iacet ex ictu, pede serpens, ille veneno.

Anguis, aper, iuuenis, pereunt vi, vulnere, mortu:
Hic fremit, ille gemit, sibilat hic moriens.

15 Sus, serpens, iuuenis pariter periere vicissim:
Dente perit iuuenis, serpens pede, porcus ab ictu.

CAELII FIRMINIANI SIMPHOSII

DE FORTVNA.

20 O Fortuna potens, quam variabilis:

Tantum iuris atrox que tibi vindicas,
Euertis que bonos, eligis improbos,

Nec seruare potes muneribus fidem.

Carmen cho-
riambicum Al-
elepiadeum.

25 Fortuna immeritos auget honoribus
Fortuna innocuos cladibus afficit.

Iustos illa viros pauperie grauat:
Indignos eadem diuinitus beat.

Hec aufert iuuenes, & retinet senes,

30 In iusto arbitrio tempora diuidens.

Quod dignis adimit, transit ad impios.

Nec discriminaret, rectane iudicat,

f 3

Incon-

*Inconstans, fragilis, perfida, lubrica.
Nec quos clarificat, perpetuò fouet:
Nec quos deseruit, perpetuò premit.*

*Qu. Catulli.

Hæc v. epigr. ve
terum poëtarū
leguntur apud
Agellium, No-
tum Atticar.
lib. 19. cap. 9

Aufugit mī animus, credo, ut solet, ad Theotimum

Deuenit. sic est: perfugum illud habet.

Quid, si non interdixem, me illuc fugitium

Mitteret ad se intro? sed magis eijceret?

Ibimu' quæsum: verūm ne ipsi teneamur,

Formido. quid ago? da Venu' consilium.

Eiusdem.

Conſiteram, exorientem Auroram forteſalutans,

Cum ſubitō à lœua Rofcius exoritur.

Pace mihi liceat cæleſtes dicere vefra:

Mortalis viſus pulcrior eſſe Deo.

Valerij Aeditui.

Quid faculam præfers Phileros? qua nil opū nobis.

hæc *Ibimus: hic lucet pectore flamma ſatis.*

Illam nam potis eſt viſ ſaua extingue re venti,

Aut imber cālo cāndidu' præcipitans.

At contra hunc ignem Veneris, ſi non Venus ipſa,

Nulla eſt que poſſit viſ alia opprimere.

Eiusdem.

Dicere cūm conor curam tibi Pamphila cordis,

Quid mi abs te quærām: verba labris abeunt.

Per pectus miferum manat ſubitō mihi sudor,

Sit tacitus, ſubidus: duplo ideo pereo.

Porcij Licinij.

Custodes ouium, tenerē que propaginis agnum

Quæritis ignem: ite huic quæritis: ignis homo eſt.

Si dīgo attigero, incendam ſiluam ſimul omnem.

Omne pecus flamma eſt, omnia que video.

C. Iulij

*C.Iulij Cæsar.

Thrax puer ad stricto glacie dum ludit in Hebro:

Pondere concretas frigore rupit aquas.

Dumque imæ partes rapido traherentur ab amne:

5 Abscidit, heu, tenerum lubrica testa caput.

Orba quod inuentum mater dum conderet urna:

Hoc peperi flammis, cetera, dixit, aquis.

P. Ouidij Nasonis.

Cum foderet ferro castum Lucretia pectus,

10 Sanguinis & torrens egrederetur, ait:

**T est etur cunctis me non violasse pudorem,*

Ante virum sanguis, spiritus ante Deos.

Quam bene producti pro me post fata loquentur,

Alter apud Maneis, alter apud Superos:

15 Incerti auctoris de Narcisso.

Hic est ille, suis nimium qui credidit undis:

Narcissus vero dignus amore puer.

Cernis ab irriguo repetentem gramine ripam,

Vt per quas periret, crescere possit aquas.

*20 *Hadriani Imperatoris.*

*Almo, Theon, Thyrsis, *nati sub monte Pelori,*

Semine disparili Laurente, Lacone, Sabina:

Vite Sabina, Lacon sulco, sue cognita Laurens.

*Almo puer, *pubes que Theon, & Thyrsis ephebus.*

25 Thyrsis oueis, vitulos Theon egerat, Almo capellas.

Canna Almo, Thyrsis stipula, Theon ore melodus.

Nais amat Thyrsin, Glause Almona, Nisa Theonem.

Nisa rosas, Glause violas, dat lilia Nais.

Eiusdem de Amazonum pugna.

30 Vt belli sonuere tubæ, violenta peremit

*Hippolyte Teuthranta, Lyce, *Clanon, Oebalon Alce.*

Oebalon ensæ, Cloon iaculo, Teuthranta sagitta:

f 4 Oebalus

Germanici Au-
gusti.

Accedant te-
stes me non fa-
uisse Tyranno:
al. Procedant
testes.

Cytherij Sido-
nij de pastori-
bus.
orti

iuuenisque

ac Clonus
heros.

Doridi
Marsus

Oebalus ibat equo, curru Clonus, & pede Theutras:
Plus puerō Theuthras, puer Oebalus, & *Clonus infas.

Figitur ora Clonus, latus Oebalus, ilia Teuthras.

Carus Epo Teuthras, *Dorycli Clonus, Oebalus Idæ.

Argolicus Teuthras, *Mæsus Clonus, Oebalus Arcas. 5

Pulicis antiqui Poëta de Hermaphrodito.

Dum mea me genitrix grauida gestaret in alio,

Quid pareret fertur consuluisse Deos.

Mas est, Phœbus ait, Mars femina, Iuno' que neutrum:

Cum' que forem natus, Hermaphroditus eram. 10

Querenti lethum sic Iuno ait: occidit armis,

Mars cruce, Phœbus aquis, sors rata quæque fuit.

Arbor obumbrat aquas: ascendo: decidit ensis,

Quem tuleram: casu labor & ipse super.

Pes hæsit ramis, caput incidit amne: tulique

Femina, vir, neutrum, flumina, tela, crucem. 15

Acis.

Acidos hæc cernis montana cacumina busti,

Aequor & ex imis fluminis ire iugis.

Ista Cyclopei durant monumenta furoris,

Hic amor, hic dolor est candida nymphatuus.

Sed bene, si periret, iacet hac sub mole sepultus,

Nomen & exultans unda perenne vehit.

Sic manet ille quidem, neque mortuus esse feretur,

Vita'que per liquidas cœrula manat aquas. 25

Tumulus Hectoris.

Defensor patriæ, iuuenium fortissimus Hector,

Qui murus miseris ciuibus alter erat,

Occubuit telo violenti victus Achillis,

Occubuere simul spes'que salus'que Phrygum. 30

Hunc ferus Aeacides circum sua mœnia traxit,

Quæ iuuenis manibus texerat ante suis.

O quan-

O quantos Priamo lux attulit illa dolores,
 Quos fletus Hecuba, quos dedit Andromache!
 Sed raptum pater infelix auro' que repensum
 Condidit, & merens accumulauit humo.

Tumulus Achillis.

Peleides ego sum, Thetydis notissima proles,
 Cui virtus clarum nomen habere dedit:
 Qui strani toties armis victricibus hosteis,
 In'que fugam solus millia multa dedi.
 10 Hectore sub magno summa est mihi gloria caso,
 Qui saepe Argolicas debilitauit opes,
 Ille imperfectus subiit me vindice pœnas,
 Pergamatunc ferro procubuere meo.
 15 Laudibus immensis vñctor super astraferebar,
 Hostilem pressi fraude peremptus humum.

VÁRIA P. VIRGILII MARONIS,

OPERVUM' QVE EIVS PRÆCONIA.

20

P. Virgilius Maro de seipso.

* Maonium quisquis * Romanus nescit Homerum,
 Me legat, & lectum credat utrumque sibi.
 Illius immensos miratur Græcia campos:
 25 At minor est nobis, sed bene cultus ager.
 * Hic tibi nec pastor, nec curuus deerit arator.
 Hæc Graijs constat singula, tria mihi.

Mellifluum
Romanum

Non miles, pa-
stor, curuus
non deficit

Alcinoi.

De numero vatum si quis seponat Homerum,
 30 Proximus à primo tum Maro primus erit.
 Etsi post primum Maro seponatur Homerum,
 Longè erit à primo * quisque secundus erit.

Quisque, pro
quicunque.

f 5

Cornelij